

SVEA HOVRÄTT
Mark- och miljööverdomstolen
060105

DOM
2013-01-09
Stockholm

Mål nr
M 8670-12

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Nacka tingsrätts, mark- och miljödomstolen, slutliga beslut 2012-09-14 i mål nr M 1701-12, bilaga A

KLAGANDE

G L

SAKEN

Ansökan om bidrag ur bygdeavgiftsmedel för åtgärder på fastigheten X i Leksands kommun

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSLUT

Mark- och miljööverdomstolen avslår överklagandet.

Dok.Id 1055570

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 2290 103 17 Stockholm	Birger Jarls Torg 16	08-561 670 00 08-561 675 50	08-561 675 59	måndag – fredag 09:00-15:00
		E-post: svea.avd6@dom.se www.svea.se		

YRKANDEN M.M. I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

G L har yrkat att Mark- och miljööverdomstolen, med ändring av mark- och miljödomstolens beslut, ska bifalla hans ansökan.

Till stöd för sin talan har G L åberopat samma grunder och omständigheter som vid mark- och miljödomstolen.

Dalälvens vattenregleringsföretag, DVF, har i egenskap av remissinstans yttrat huvudsakligen följande i Mark- och miljööverdomstolen. Korttidsreglering bedrivs från Gråda kraftverk till Dalälven nedströms Siljan. Det är DVF:s intryck att det i bygdemedelsärenden, på grund av de begränsade utredningsmöjligheter som föreligger i sådana ärenden, enligt stadgad praxis ställs lägre krav på bevisningen än vad som ställs i egentliga mål om vattenverksamhet.

DVF har till Mark- och miljööverdomstolen gett in två diagram över Siljans vattenstånd, utvisande vattenstånden för perioderna 1992-2001 och 2002-2011.

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSKÄL

Några nya omständigheter som föranleder Mark- och miljööverdomstolen att göra någon annan bedömning än mark- och miljödomstolen har inte framkommit i Mark- och miljööverdomstolen. Överklagandet ska därför avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B

Överklagande senast 2013-01-30

I avgörandet har deltagit hovrättsråden Ulla Bergendal, Henrik Runeson, referent, och Eywor Helmenius samt tekniska rådet Dag Ygland. Enhälligt.

Föredragande har varit hovrättsfiskalen Emilia Virtanen.

Handläggning i parternas utevaro

RÄTTEN

Tingsfiskalen Lina Cajvert och tekniska rådet Ingrid Johansson

SÖKANDE

G L

SAKEN

Ansökan om bidrag ur bygdeavgiftsmedel för åtgärder på fastigheten X

G L, ägare till fastigheten X i Leksand kommun, har hos mark- och miljödomstolen ansökt om bidrag ur bygdeavgiftsmedel med 30 000 kr avseende ersättning för åtgärder som syftar till att förhindra fortsatt erosion, av en del av strandlinjen på fastigheten, som vattenregleringen av Dalälven orsakar.

Han har som grund för sin ansökan anfört i huvudsak följande. Vattenregleringen av Dalälven har fått stora konsekvenser för fastighetens strandlinje och bryggplats. Vattnet äter sig in i älvbanken och förstör bryggan och bryggkajen, vilken är ca 12 meter lång. På grund av detta byggde han en ny brygga, men även denna riskerar nu att förstöras. Anledningen till att bryggan och bryggkajen förstörs är att vattennivån höjs och sänks varje vecka och ibland oftare. För att åtgärda skadorna är det nödvändigt att fylla på med grövre sten vid strandkanten där bryggan är ansluten. Stenen kan inte fraktas fram till älvkanten utan måste lastas ca 30 meter från skadeplatsen och bäras fram till älvkanten p.g.a. topografin. Kostnaden för dessa åtgärder beräknas uppgå till 30 000 kr, varav 6 000 kr avser två lastbilslast med grövre sten (ca 12 kbm) och 24 000 kr avser lön till två hantverkare som fraktar och anlägger stenen vid älvkanten.

Mark- och miljödomstolen har inhämtat yttrande från Länsstyrelsen i Dalarnas län och Dalälvens Vattenregleringsföretag.

Dok.Id 287381

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 1104 131 26 Nacka Strand	Augustendalsvägen 20	08-561 656 00 E-post: mmd.nacka@dom.se www.nackatingsratt.domstol.se	08-561 657 99	måndag – fredag 08:30-16:00

Länsstyrelsen har anfört följande. Fluktuationer av vattennivåer sker naturligt, på vissa platser med erosionsproblem som följd. Det är svårt att avgöra om det endast är regleringen av Dalvälven och/eller Siljan som är orsak till nämnda skador eller om skadorna delvis skulle ha uppkommit även om detta stora vattensystem inte reglerades. Bygdemedel finns att söka hos länsstyrelsen för täckande av ansökan.

Dalälvens Vattenregleringsföretag (DVF) har anfört i huvudsak följande. Av DVF:s arkiv förekommer inte frågor om erosion och bryggor/båtfart på platsen i de vattenmål som behandlar området. Några avvikelser från gällande vattenhushållningsbestämmelser har inte inträffat. Vid besiktning av fastigheten under våren 2011 förekom erosion på sträckan och det kan inte uteslutas att regleringen innebär påverkan utöver den som annars hade förekommit. De beskrivna åtgärderna och de uppgivna kostnaderna förefaller i och för sig relevanta och rimliga.

G L har till bemötande av yttrandena anfört att han vidhåller sin ansökan och påpekat att DVF i sitt yttrande angett att det inte kan uteslutas att regleringen innebär påverkan utöver den som annars hade förekommit.

Efter genomgång av ärendet meddelar mark- och miljödomstolen följande

SLUTLIGA BESLUT

Slut

Mark- och miljödomstolen avslår ansökan.

Skäl

Enligt 6 kap. 1 § 3 stycket lagen (1998:812) med särskilda bestämmelser om vattenverksamhet ska bygdeavgift – enligt de närmare bestämmelser som meddelas av regeringen – användas bl.a. för att förebygga eller minska skador av vattenverksamhet

eller anläggningar för denna och för att gottgöra sådana skador. För bifall till ansökan om bidrag ur bygdeavgiftsmedel krävs till en början att det är en vattenverksamhet – i detta fall regleringen av Dalälven – som är orsaken till uppkomna skador och skador som ska förebyggas.

Det är G L som har att visa att det är vattenregleringen som är orsaken till skadorna på strandlinjen och bryggplatsen. För att G L ska anses ha fullgjort sin beviskyldighet bör det vara tillräckligt att det vid en samlad bedömning föreligger övervägande sannolikhet för att vattenregleringen är skadeorsaken (jfr beviskravet enligt 32 kap. 3 § 3 stycket miljöbalken såvitt gäller skadestånd för vissa miljöskador).

Vid en samlad bedömning av utredningen i målet finner mark- och miljödomstolen att G L inte förmått visa att det föreligger övervägande sannolikhet för att vattenregleringen är orsaken till skadorna. Att DVF anfört att det inte kan uteslutas att regleringen innebär påverkan utöver den som annars hade förekommit förändrar inte domstolens bedömning. Ansökan avslås därför.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga (DV428)

Överklagande, ställt till Svea hovrätt, Mark- och miljööverdomstolen, ska ha inkommit senast den 5 oktober 2012. Prövningstillstånd krävs.

Lina Cajvert

Ingrid Johansson